

Erasmus élmény

A 2015-2016 os év őszi félévét Olaszországban, azon belül Foggiaiban töltöttem. Felejthetetlen élmény volt, de volt benne jó és rossz is.

A város, Foggia elsőre nagyon tetszett, szép régi házak és új házak vannak egymás mellett, finom az étel, és nagyokat lehet sétálni. Továbbra is szépnek tartom, de sajnos a városról alkotott képemhez már kapcsolódnak rossz élmények is. A legszomorúbb talán az, ahogy a helyiek viszonyulnak hozzá. Senki nem szeretne ott maradni hosszú távon, mivel nincs munkalehetőség, a város koszos, és a közbiztonság sem a legjobb.

Ennek ellenére – vagy talán épp ezért – a helyi diákszervezet nagyon lelkesen fogadott minket. Kerestek nekünk szállást, a busznál vártak ránk, és kocsival elszállítottak minket, és később is nagyon segítőkészek voltak. Nagyon közel kerültünk hozzájuk, a hivatalos programokon és bulikon kívül is találkoztunk velük. Nekem az volt az érzésem, hogy Foggiaiban a legnagyobb közösségi élet az erasmusosokhoz kapcsolódik.

Hamar megtaláltuk a helyünket, és elmentünk egy közös kirándulásra a tengerpartra. Már ekkor kiderült, hogy csodálatos környéken vagyunk, amit minden későbbi kirándulás megerősített. Az volt a fantasztikus, hogy ha kerestünk egy közeli várost a térképen és elmentünk megnézni, mindig gyönyörű volt és különbözött a többitől. Puglia tartományát nagyon jól felfedeztük, eljutottunk olyan helyekre, ahova turistaként valószínűleg nem mennénk. Nekem kiemelkedő élmény volt az orsarei tűzfesztivál, Monopoly, ahol a világ legjobb fagyaltját árulják, és Gargano nemzeti park, a hegyi városokkal, és a fehér tengerparttal. Nagyon remélem, hogy még visszajutok oda.

Az egyetemről hamar kiderült, hogy nincs angol oktatás, és nincs pszichológia szak. Volt néhány pszichológiához kapcsolódó tárgy, és sikerült megbeszélni a tanárokkal, hogy angolul vizsgáztassanak. Ezek után még megpróbáltunk bejárni az olasz nyelvű előadásra, de sajnos nem tudok ehhez elég jól olaszul, és többször előfordult az is, hogy bementünk az egyetemre, de aznap épp nem volt óra. Egy óra volt ahova bejártam, az olasz nyelv. Ebből viszont a haladó szintű óra két hónap késéssel indult.

Tehát a kinti egyetemre alig kellett tanulni, néhány nap alatt letudtuk a vizsgákat. Így meg lehet csinálni a magyarországi tárgyakat. De az, hogy nem volt napi rutin, nem volt semmi feladat, kötelesség, engem rosszul érintett. Sokszor nem volt értelme kikelni az ágyból, vagy csak délután. Minden közös erasmusos programra elmentünk, szerveztünk magunknak is kirándulásokat és nemzetközi vacsorákat, de ezek általában esti programok voltak. Az elején azt mondták, hogy lesznek különféle tanfolyamok, de ezek nem indultak el.

Ezek ellenére nagyon jó élményként maradt meg az erasmus, de ez főleg annak köszönhető, hogy a végére szerveztünk magunknak két nagyobb kirándulást. Eltöltöttünk egy hetet Szicíliában, utána pedig egy hét alatt buszoztunk haza, minden nap másik városban aludtunk. Ezek csodálatos helyek voltak.

Nagyon örülök, hogy éltem a lehetőséggel. Megismerkedtem egy másik országgal, több arcát is láttam, végig ettem a dél-olasz ételeket, és összebarátkoztam a lakóival. Olyan volt, mint egy hosszú, fél éves nyaralás.